

Č. 6768.

Domovské právo (Slovensko): I podle § 10 zák. čl. XXII : 1886 nabývá se domovského práva teprve výslovným přijetím do dom. svazku.

(Nález ze dne 4. října 1927 č. 19.413.)

Prejudikatura: Boh. 3029/23 adm. a j.

Věc: Julius T. ve Sp. proti župnímu úřadu v Lipt. Sv. Mikuláši o domovské právo.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — — Stížnost namítá, že st-l nabyt domovské příslušnosti ve Sp. již před 1. lednem 1919 a to automaticky splněním podmínek Šu 10 zák. čl. XXII : 1886, a že mohlo pak usnesení zastupitelského sboru města Sp. z 28. června 1922 míti význam jen deklaratorní.

Stížnost neuznal nss důvodnou. Vyslovilť a podrobně odůvodnil nss již v nál. Boh. 3029/23 adm. právní názor, že domovské příslušnosti v obci na Slov. nenabývá se pouhým splněním náležitostí v Šu 10 zák. čl. XXII/86 vytčených, nýbrž teprve konstitutivním aktem výslovného přijetí dotčené osoby do domovského svazku obce.

K vývodům stížnosti, jež správnost tohoto názoru bere v pochybnost, sluší poznamenati:

Pro své opačné nazírání nemůže stížnost nic vytěžiti ze znění Šu 10 zák. čl. XXII/86, neboť nss již ve svém shora zmíněném nálezu uvedl, že cit. § 10, čte-li se sám o sobě, dopouštěl by sice výklad, jenž by svědčil nazírání stížnosti, výklad tento jeví se však nesprávným, vezmou-li se v úvahu i ostatní ustanovení zák. čl. XXII/86. Netřeba se proto argumentací stížnosti, pokud tato se opírá jen o obsah Šu 10 zák. čl. XXII/86, blíže zabývati.

Rovněž nemůže správnost názoru nss-u zvrátiti paralela, kterou stížnost provádí mezi Šem 10 a 11 zák. čl., dovozujíc, že, měl-li by býti správným názor, že kvalifikovaný čtyřletý pobyt v obci dle Šu 10 dává pouze nárok na přijetí do svazku obce, jest ustanovení toto zcela zbytečné, když týž nárok jest Šem 11 zaručen již po dvouročním kvalifikovaném pobytu. Stížnost přehlíží, že podmínky, za nichž nárok na přijetí do svazku obce přiznává § 10, jsou částečně odlišné od podmínek, za nichž tak činí § 11. Neboť kdežto dle Šu 10 má ten, kdo v obci se usadil, nárok na udělení dom. práva na základě čtyřletého bydlení, spojeného s přispíváním k obecním břemenům, tenkrát, jestliže během této doby neuplatnila proti němu nová obec námitky zmíněné v Šu 9 sub lit. a—c), přiznává § 11 nárok na přijetí do nové obce na základě dvouletého bydlení, spojeného s placením komunálních daní, po případě plněním veřejných břemen tenkrát, jestliže na toho, kdo se v obci usadil, se nevztahovala výminečná ustanovení Šu 9 lit. a—c). Měl tedy dle Šu 11 na základě dvouročního zvláště kvalifikovaného bydlení v obci nárok na přijetí do dom. svazku obce jen ten, kdo nebyl stížen vadami zmíněnými v Šu 9 sub lit. a—c), kdežto dle Šu 10 zakládalo čtyřleté kvalifikované bydlení v obci nárok na pří-

jetí do dom. svazku i pro toho, kdo vadami těmi stížen byl, jestliž :
jich obec proti němu ve zmíněné čtyřleté lhůtě neuplatnila.

Pokud dále stížnost snaží se své stanovisko, že přijetí do svazku obce jest aktem deklaratorním, dovoditi poukazem na ustanovení § 11, že obec může přijetí hned »potvrditi«, vychází zřejmě z nesprávného předpokladu maďarského textu zákona. V maďarském originále užívá zákon výrazu »megadhatja«, což znamená »může udělit«, tedy právě akt konstitutivní.

Rovněž historie vzniku § 10 zák. čl. XXII/86 a důvodová zpráva vládní osnovy zákona neobsahují ničeho, co by mluvilo pro stanovisko stížnosti. Z nich patrně jest jen jedno — právě tak jako z vývodů prof. Koncha, citovaných stížností, — že kvalifikovaný pobyt v nové obci dává nárok na přijetí do svazku obce a že spor točil se jediné kolem otázky, zda osobě, usadivší se v obci, má býti za určitých podmínek přiznán nárok na přijetí do svazku obecního, či zda přijetí to má býti ponecháno volné úvaze obce.

Nemohl proto nss ani těmto vývodům přiznati důvodnost a zamíti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 6769.

Legionáři. — Samospráva obecní: I. * Jestliže obec, obsazující současně několik míst obecních zřízenců, spadajících pod předpisy zákona č. 462/1919, nezachovala předpisu tohoto zákona, že 50% míst takových se vyhrazuje legionářům, přesahuje meze dozorcího oprávnění daného ministerstvu v § 14 cit. zák., označí-li min. vnitra obci individuálně ty zřízence, které jest obec povinna propustiti se svých služeb jako neplatně ustanovené, a neponechá-li min. obci v tomto směru volnost výběru. — **II.** Místa policejních strážníků obecních spadají pod předpis § 4 zák. č. 452/1919. — **III.** Zákon č. 16/1920 o obecních zřízencích nezměnil nic na platnosti zák. č. 462/1919 pro obor služby obecní.

(Nález ze dne 4. října 1927 č. 19.931).

Prejudikatura: Boh. 2373/23 a 5302/26 adm.

Věc: Obec M. proti ministerstvu vnitra o obsazení místa obecního strážníka.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v M. obsadilo usnesením ze 27. května 1925 dvě místa měst. policejních strážníků prozatímně nelegionáři Rudolfem K. a Václavem Č. Ke stížnosti legionáře K., který taktéž o jedno z vypsanych míst se ucházel, prohlásilo min. vnitra nař. výnosem podle ustanovení § 14 zák. č. 462/19 obsazení místa, jež bylo propůjčeno nelegionáři Rudolfu K., za neplatné a nařídilo, aby jmenovaný byl do 4 neděl od doručení tohoto rozhodnutí propuštěn. Výrok svůj odůvodnilo min. vnitra tím, že ob. zastupitelstvo, obsazující zmíněná místa, nedbalo ustanovení §§ 4 a 9 cit. zák.

Stížnost do rozhodnutí toho k nss-u podaná namítá: 1. že místa bezpečnostní stráže obecní nelze subsumovati pod ustanovení § 4 lit. a) zák. č. 462/1919, což stížnost snaží se dovoditi argumentací z usta-